

Grile avansate - Psihologie clinică și psihiatrie

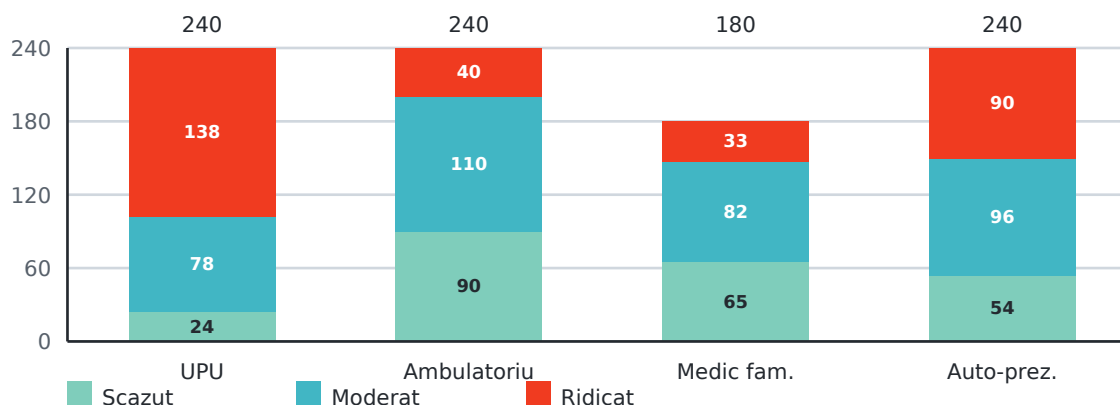
Set nou cu grafice diversificate, itemi cu capcane de calcul și raționament clinic avansat

Instrucțiune: alege un singur răspuns corect. Rotunjește la o zecimală doar când variantele sunt exprimate procentual.

Setul 1 - Grafic stivuit: triaj și sursa recomandării

Într-un serviciu de urgență psihiatrică, pacienții au fost clasificați după sursa recomandării și nivelul de risc clinic.

Triaj după sursa recomandării și nivel de risc

Tabel valori absolute - triaj după sursa recomandării

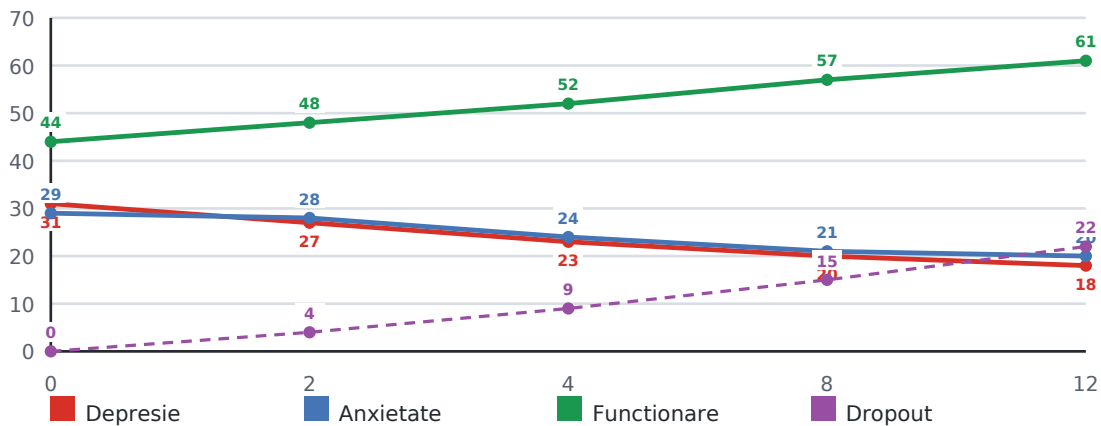
Sursă	Scazut	Moderat	Ridicat	Total
UPU	24	78	138	240
Ambulatoriu	90	110	40	240
Medic fam.	65	82	33	180
Auto-prez.	54	96	90	240

1. Care sursă are cea mai mare proporție de pacienți cu risc ridicat?
A. UPU
B. Ambulatoriu
C. Medic de familie
D. Auto-prezentare
E. UPU și auto-prezentare, egal
2. Dacă 15% dintre cazurile moderate din auto-prezentare sunt reclasificate ca risc ridicat, care devine proporția de risc ridicat în auto-prezentare?
A. 37,5%
B. 41,5%
C. 43,5%
D. 45,0%
E. 48,5%
3. Care este ponderea totală a pacienților cu risc ridicat din întregul eșantion?
A. 31,1%
B. 32,4%
C. 33,4%
D. 34,8%
E. 36,1%
4. Dacă 20 de cazuri cu risc ridicat din UPU sunt recodate corect ca auto-prezentare, care sursă rămâne cu cea mai mare proporție de risc ridicat?
A. UPU
B. Ambulatoriu
C. Medic de familie
D. Auto-prezentare
E. UPU și auto-prezentare, egal

Setul 2 - Grafic liniar: evoluție clinică și abandon

Valorile mai mici la depresie/anxietate indică ameliorare; valorile mai mari la funcționare indică ameliorare. Dropout este procent cumulativ.

Evoluție clinică pe 12 săptămâni

Tabel valori observate - evoluție pe săptămâni

Variabilă	S0	S2	S4	S8	S12
Depresie	31	27	23	20	18
Anxietate	29	28	24	21	20
Funcționare	44	48	52	57	61
Dropout	0	4	9	15	22

5. Cu câte puncte procentuale depășește ameliorarea relativă a depresiei ameliorarea relativă a anxietății la săptămâna 12?

- A. 7,9 pp
- B. 9,1 pp
- C. 10,9 pp
- D. 12,4 pp
- E. 14,0 pp

6. În ce interval funcționarea are cea mai mare creștere absolută?

- A. 0-2 săpt.
- B. 2-4 săpt.
- C. 4-8 săpt.
- D. 8-12 săpt.
- E. Toate intervalele sunt egale

Setul 3 - Hartă termică: profiluri simptomatice

Tabelul vizual prezintă reziduuri standardizate. Un reziduu mare pozitiv indică supra-reprezentare față de așteptarea statistică, nu prevalență absolută.

Hartă termică: reziduuri standardizate ale simptomelor

	Insomnie	Anhedonie	Panică	Ideație suicidară	Substanțe
Depresie	1.8	2.6	-0.4	2.2	-0.8
Anxietate	1.1	-0.7	2.9	-0.6	-0.9
Bipolar	0.4	0.8	-0.2	1.5	1.9
Psihoză	0.9	0.3	-1.0	1.8	0.6
Tulb. personalitate	0.2	0.5	1.2	2.5	2.7

Interpretare: valori ≥ 2 indică supra-reprezentare statistică; valorile negative indică sub-reprezentare.

Tabel valori - reziduuri standardizate

Diagnostic	Insomnie	Anhedonie	Panică	Ideație suicidară	Substanțe
Depresie	1.8	2.6	-0.4	2.2	-0.8
Anxietate	1.1	-0.7	2.9	-0.6	-0.9
Bipolar	0.4	0.8	-0.2	1.5	1.9
Psihoză	0.9	0.3	-1.0	1.8	0.6
Tulb. personalitate	0.2	0.5	1.2	2.5	2.7

7. Care combinație diagnostic-simptom are cea mai puternică supra-reprezentare?

- A. Depresie - anhedonie
- B. Anxietate - panică
- C. Tulburare de personalitate - substanțe
- D. Tulburare de personalitate - ideație suicidară
- E. Depresie - ideație suicidară

8. Câte diagnostice au cel puțin două simptome cu reziduu ≥ 2 ?

- A. 1
- B. 2
- C. 3
- D. 4
- E. 5

9. Pentru coloana ideație suicidară, care diagnostic are cea mai mare abatere absolută față de media acelei coloane?

- A. Depresie
- B. Anxietate
- C. Bipolar
- D. Psihoză
- E. Tulburare de personalitate

10. Dacă valoarea panică-anxietate se corectează de la 2,9 la 2,1, câte celule rămân semnale statistice definite prin reziduu ≥ 2 ?

- A. 3
- B. 4
- C. 5
- D. 6
- E. 7

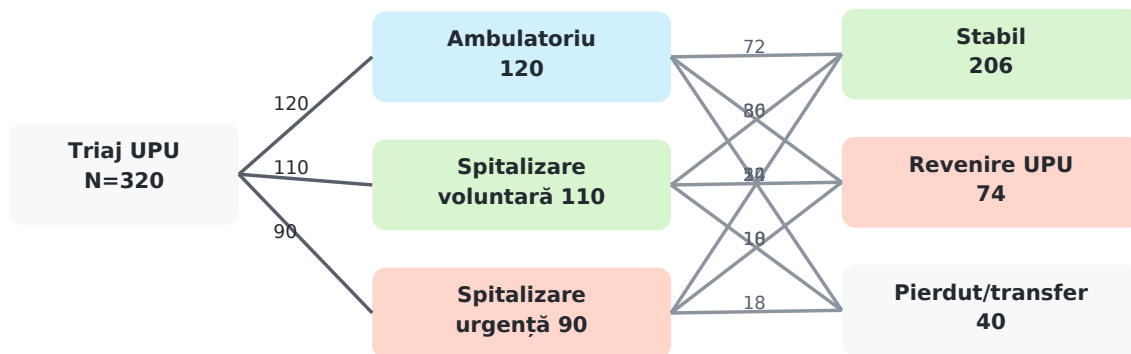
11. Care afirmație NU este justificată doar pe baza hărții termice?

- A. Anxietatea are supra-reprezentare pentru panică.
- B. Depresia are supra-reprezentare pentru anhedonie.
- C. Panică are prevalența absolută cea mai mare în anxietate.
- D. Tulburarea de personalitate are semnale pentru suicidalitate și substanțe.
- E. Psihoza nu atinge pragul de semnal statistic în niciun simptom.

Setul 4 - Diagramă de flux: parcurs după urgență

Sunt urmăriți 320 de pacienți timp de 30 de zile după triajul inițial.

Flux de pacienți în primele 30 de zile

Tabel valori absolute - parcurs la 30 de zile

Traseu inițial	Stabil	Revenire UPU	Pierdut/transfer	Total
Ambulatoriu	72	36	12	120
Spitalizare voluntară	80	20	10	110
Spitalizare urgență	54	18	18	90
Total	206	74	40	320

12. Care este rata totală de revenire la UPU în 30 de zile?

- A. 18,1%
- B. 20,6%
- C. 23,1%
- D. 25,0%
- E. 27,8%

13. Dintre pacienții care revin la UPU, ce proporție provenea inițial din spitalizare de urgență?

- A. 18,0%
- B. 21,6%
- C. 24,3%
- D. 27,0%
- E. 30,6%

14. Care traseu inițial are cea mai mare rată de stabilitate la 30 de zile?

- A. Ambulatoriu
- B. Spitalizare voluntară
- C. Spitalizare de urgență
- D. Ambulatoriu și urgență, egal
- E. Nu se poate determina

15. Dacă toți pacienții pierduți din ambulatoriu sunt considerați reveniri la UPU într-o analiză conservatoare, noua rată totală de revenire devine:

- A. 24,4%
- B. 25,6%
- C. 26,9%
- D. 28,1%
- E. 30,0%

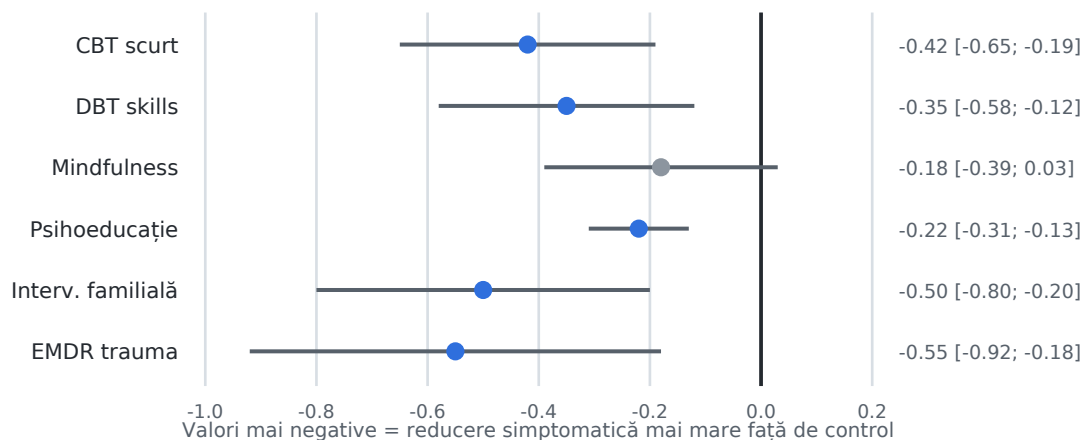
16. Riscul relativ de revenire la UPU pentru ambulatoriu față de spitalizarea voluntară este aproximativ:

- A. 1,25
- B. 1,45
- C. 1,65
- D. 1,85
- E. 2,10

Setul 5 - Forest plot: comparații între intervenții

Efectele sunt exprimate ca Hedges g; valori mai negative indică reducere simptomatică mai mare față de control. Un interval care include 0 nu este semnificativ statistic.

Forest plot: efecte standardizate asupra simptomelor

Tabel valori - efect punctual și interval de încredere

Intervenție	Hedges g	IC inferior	IC superior	Include 0?
CBT scurt	-0.42	-0.65	-0.19	Nu
DBT skills	-0.35	-0.58	-0.12	Nu
Mindfulness	-0.18	-0.39	0.03	Da
Psihoeducație	-0.22	-0.31	-0.13	Nu
Interv. familială	-0.50	-0.80	-0.20	Nu
EMDR trauma	-0.55	-0.92	-0.18	Nu

17. Care intervenție are cea mai mare magnitudine a efectului punctual?

- A. CBT scurt
- B. DBT skills
- C. Psihoeducație
- D. Intervenție familială
- E. EMDR trauma

18. Care intervenție are intervalul de încredere cel mai îngust?

- A. CBT scurt
- B. DBT skills
- C. Mindfulness
- D. Psihoeducație
- E. EMDR trauma

19. Care intervenție NU este semnificativă statistic la nivelul ilustrat?

- A. CBT scurt
- B. DBT skills
- C. Mindfulness
- D. Intervenție familială
- E. EMDR trauma

20. Media neponderată a efectelor semnificative, excluzând mindfulness, este aproximativ:

- A. -0,35
- B. -0,38
- C. -0,41
- D. -0,44
- E. -0,50

21. Dacă se recomandă doar intervenții cu efect punctual $\leq -0,40$ și interval de încredere care nu include 0, câte intervenții intră în criteriu?

- A. 2
- B. 3
- C. 4
- D. 5
- E. 6

Setul 6 - Texte și grile: raționament critic

Situatia 1

Memoria de lucru este procesul cognitiv prin care indivizii mențin și manipulează temporar informații necesare pentru realizarea unor sarcini complexe, precum raționamentul, înțelegerea limbajului sau luarea deciziilor. Spre deosebire de memoria de lungă durată, memoria de lucru are o capacitate limitată și depinde de controlul activ al informației relevante.

Modelele contemporane ale memoriei de lucru sugerează existența a două componente principale: stocarea temporară a informației și actualizarea acesteia în funcție de cerințele sarcinii. Stocarea temporară permite menținerea activă a unor reprezentări mentale pentru intervale scurte de timp, în timp ce actualizarea presupune înlocuirea informațiilor depășite cu informații noi și relevante.

Din punct de vedere neuroanatomic, cercetările au evidențiat implicarea cortexului prefrontal dorsolateral în menținerea și manipularea informației, precum și a cortexului parietal posterior în reprezentarea conținutului informațional. Actualizarea informației pare să implice suplimentar ganglionii bazali și cortexul cingulat anterior, regiuni asociate cu selecția răspunsurilor și monitorizarea conflictului. Totuși, rămâne controversat dacă memoria de lucru funcționează ca un sistem unitar sau ca un ansamblu de procese distincte. Unele studii arată că performanța în sarcini verbale și vizuo-spațiale este susținută de mecanisme comune, în timp ce alte cercetări indică activări cerebrale diferite în funcție de tipul informației procesate. În plus, eficiența memoriei de lucru variază semnificativ între indivizi, fiind influențată de dezvoltarea cerebrală, nivelul de stres, antrenamentul cognitiv și vârstă.

22. Ce concluzie poate fi extrasă din prezentarea celor două componente ale memoriei de lucru?

A. Stocarea și actualizarea sunt funcții identice, dependente de aceeași regiune cerebrală.	B. Memoria de lucru se reduce la păstrarea pasivă a informației.
C. Memoria de lucru implică atât menținerea, cât și modificarea activă a informației.	D. Actualizarea informației are loc doar în memoria de lungă durată.
E. Stocarea temporară este independentă de orice mecanism cognitiv.	

23. Ce ar slăbi cel mai mult argumentul că memoria de lucru este influențată de rețele neuronale multiple?

A. Studiile de imagistică nu identifică activări diferite între cortexul prefrontal și cortexul parietal în sarcinile de memorie de lucru.	B. Memoria de lucru este influențată și de nivelul de stres al individului.
C. Unele persoane au performanțe mai bune la sarcini vizuale decât la sarcini verbale.	D. Memoria de lucru poate fi afectată de oboseală.
E. Sarcinile complexe solicită mai multă atenție decât sarcinile simple.	

24. Care afirmație ar pune cel mai mult sub semnul întrebării ideea că stocarea și actualizarea informației implică circuite neuronale distincte?

A. Sarcinile verbale activează regiuni diferite față de sarcinile vizuo-spațiale.	B. Persoanele cu leziuni parietale au dificultăți doar în reprezentarea informației spațiale.
C. Performanțele în sarcini de stocare și actualizare sunt influențate de vârstă.	D. Aceleași regiuni cerebrale se activează în mod similar atât în sarcini de stocare, cât și în sarcini de actualizare.
E. Cortexul prefrontal este mai activ în sarcinile dificile decât în cele simple.	

Situatia 2

Deși gândirea critică este frecvent menționată ca obiectiv central al educației contemporane, mediul informațional în care elevii se formează pare adesea să o submineze. Accesul rapid la volume uriașe de informații poate crea impresia unei cunoașteri extinse, însă nu garantează capacitatea de a evalua sursele, de a distinge între argumente valide și opinii nefundamentate sau de a identifica manipularea discursivă.

O posibilă explicație pentru această dificultate este ritmul accelerat al consumului digital. Platformele online favorizează reacțiile rapide, conținutul fragmentar și confirmarea preferințelor deja existente. Într-un asemenea context, reflecția lentă, analiza nuanțată și îndoiala metodică devin mai greu de susținut. Elevii pot ajunge să confunde familiaritatea cu adevărul și popularitatea unei idei cu validitatea ei.

Totuși, problema nu pare să fie simpla existență a tehnologiei, ci modul în care aceasta este integrată în practicile educaționale. Utilizată superficial, tehnologia poate amplifica pasivitatea intelectuală, reducând învățarea la căutarea rapidă a unor răspunsuri. Folosită însă pedagogic, ea poate deveni un instrument pentru compararea surselor, verificarea informațiilor și construirea unor argumente mai solide.

În acest sens, dezvoltarea gândirii critice nu presupune respingerea mediului digital, ci formarea unor competențe de navigare intelectuală în interiorul lui. Școala nu mai poate trata informația ca pe un bun rar, transmis unilateral de profesor, ci trebuie să îi învețe pe elevi cum să evalueze, să selecteze și să interpreteze informația disponibilă. Astfel, gândirea critică devine nu doar o abilitate academică, ci o condiție a participării responsabile la viața socială.

25. Textul prezintă o tensiune între un ideal educațional și o realitate contemporană. Cum poate fi cel mai bine descrisă această tensiune?

- A. O opoziție între idealul formării gândirii critice și un mediu digital care încurajează rapiditatea, fragmentarea și confirmarea opiniilor deja existente.
- B. Un conflict între elevii care folosesc tehnologia și profesorii care refuză orice formă de inovație educațională.
- C. O incompatibilitate totală între tehnologie și educație, sugerând că învățarea autentică este imposibilă în mediul digital.
- D. O diferență între disciplinele umaniste, care dezvoltă gândirea critică, și disciplinele științifice, care se bazează doar pe memorare.
- E. O problemă exclusiv tehnică, legată de lipsa accesului egal la dispozitive digitale în școli.

26. Având în vedere tonul și conținutul argumentativ al textului, care dintre următoarele interpretări reflectă cel mai corect poziția autorului față de tehnologie în educație?

- A. Tehnologia trebuie eliminată din școală, deoarece împiedică inevitabil dezvoltarea reflecției și a gândirii critice.
- B. Tehnologia este neutră din punct de vedere educațional, iar efectele ei depind de modul în care este folosită pedagogic.
- C. Tehnologia este utilă doar pentru transmiterea rapidă a informațiilor, nu și pentru formarea unor competențe intelectuale complexe.
- D. Tehnologia ar trebui să înlocuiască treptat profesorul, deoarece oferă elevilor acces direct la toate informațiile necesare.
- E. Tehnologia are valoare educațională doar dacă este folosită în afara școlii, în contexte informale.

27. Care este rolul evocării platformelor online în structura logică a argumentului autorului?

- A. Demonstrează că elevii preferă divertismentul digital în locul activităților școlare tradiționale.
- B. Servește ca exemplu de mediu care poate favoriza reacții rapide și conținut fragmentar, limitând reflecția critică dacă nu este mediat educațional.
- C. Arată că toate informațiile disponibile online sunt nesigure și ar trebui excluse din procesul de învățare.
- D. Ilustrează faptul că tehnologia rezolvă problema accesului la cunoaștere și face inutilă intervenția profesorului.
- E. Susține ideea că popularitatea unei informații este un criteriu suficient pentru stabilirea adevărului.

28. Care dintre următoarele enunțuri poate fi identificat ca o presupunere implicită, dar esențială, a poziției autorului?

- A. Elevii sunt incapabili să dezvolte gândire critică în absența unei supravegheri stricte și permanente.
- B. Gândirea critică este o abilitate înăscută, care nu poate fi influențată prin educație.
- C. Mediul digital produce în mod inevitabil superficialitate intelectuală, indiferent de contextul în care este utilizat.
- D. Capacitatea de a evalua și interpreta informația poate fi formată prin practici educaționale adecvate.
- E. Accesul la cât mai multe informații este suficient pentru dezvoltarea autonomiei intelectuale.

Situatia 3

Amintirile personale nu funcționează ca simple înregistrări fidele ale trecutului, ci sunt reconstruite de fiecare dată când sunt accesate. Deși oamenii au adesea impresia că își amintesc evenimente importante cu mare precizie, cercetările din psihologia memoriei arată că detaliile pot fi modificate de emoții, așteptări sau informații primite ulterior.

Psihologia cognitivă distinge între memoria episodică și memoria semantică. Memoria episodică se referă la amintirea unor evenimente trăite personal, incluzând contextul, emoțiile și detaliile situaționale. Memoria semantică, în schimb, implică informații generale despre lume, fără legătura directă cu un episod personal concret. De exemplu, o persoană își poate aminti episodic ziua în care a primit o veste importantă, dar poate reține semantic doar faptul că acel eveniment a avut loc într-un anumit an.

Studiile arată că emoțiile intense pot crește senzația de certitudine asociată unei amintiri, fără a garanta neapărat acuratețea ei. Frica, entuziasmul sau surpriza pot face ca o amintire să pară mai vie, însă pot favoriza și accentuarea unor detalii în detrimentul altora. În plus, discuțiile cu alte persoane, relatările media sau interpretările ulterioare pot modifica felul în care evenimentul este reconstituit mental.

De asemenea, există o diferență importantă între încrederea într-o amintire și corectitudinea ei efectivă. Mulți indivizi sunt convinși că își amintesc exact un eveniment semnificativ, dar relatările lor se pot schimba în timp. Această diferență sugerează că memoria nu este doar un proces de stocare, ci și unul de reconstrucție, influențat de emoții, contexte sociale și informații noi.

29. Care dintre următoarele afirmații susține cel mai slab ideea că factorii emoționali influențează felul în care sunt reconstruite amintirile?

- A. Emoțiile intense pot crește senzația de certitudine asociată unei amintiri.
- B. Frica poate accentua unele detalii ale unui eveniment în detrimentul altora.
- C. Discuțiile ulterioare cu alte persoane pot modifica relatarea unui eveniment.
- D. Memoria semantică include informații generale despre lume.
- E. Surpriza poate face ca o amintire să pară mai vie decât una obișnuită.

30. Care dintre următoarele premise este implicată în ideea că o persoană poate avea mare încredere într-o amintire fără ca aceasta să fie complet exactă?

- A. Senzația subiectivă de certitudine nu este un indicator suficient al acurateței unei amintiri.
- B. Toate amintirile emoționale sunt false.
- C. Evenimentele importante sunt întotdeauna reținute mai corect decât cele banale.
- D. Memoria semantică este mai puțin utilă decât memoria episodică.
- E. Oamenii își modifică intenționat amintirile pentru a-i convinge pe ceilalți.

31. Care dintre următoarele situații ar reprezenta un contraexemplu la ideea că informațiile primite ulterior pot modifica amintirea unui eveniment?

- A. O persoană își schimbă relatarea după ce discută cu un martor al aceluiași eveniment.
- B. O persoană păstrează aceeași descriere a unui eveniment chiar și după ce primește versiuni diferite de la alții.
- C. O persoană adaugă detalii noi după ce vede o știre despre evenimentul trăit.
- D. O persoană ajunge să creadă că a observat ceva după ce altcineva îi sugerează acel detaliu.
- E. O persoană reinterpretează un eveniment trecut în funcție de informații apărute mai târziu.

32. Care concluzie este implicată logic în secvența: „Mulți indivizi sunt convinși că își amintesc exact un eveniment semnificativ, dar relatările lor se pot schimba în timp”?

- A. Toate amintirile personale sunt complet inventate.
- B. Evenimentele semnificative nu pot fi memorate pe termen lung.
- C. Încrederea într-o amintire nu garantează stabilitatea sau acuratețea ei.
- D. Memoria semantică este întotdeauna superioară memoriei episodice.
- E. Oamenii uită doar evenimentele lipsite de importanță.

Situatia 4

Într-un eseu despre traducere, lingvista Ana Veres povestește dificultatea întâlnită atunci când a încercat să traducă un proverb dintr-o limbă minoritară într-o limbă de circulație internațională. La început, a tratat expresia ca pe o problemă tehnică: identificarea sensului literal, găsirea unui echivalent apropiat și păstrarea structurii frazei. Totuși, pe măsură ce a discutat cu vorbitorii nativi, a înțeles că proverbul nu transmitea doar o idee, ci și o întreagă experiență colectivă legată de muncă, familie și raportarea comunității la timp.

Veres susține că asemenea situații arată limitele traducerii ca simplă înlocuire de cuvinte. Unele expresii nu pot fi transferate mecanic dintr-o limbă în alta, deoarece sensul lor depinde de contexte culturale, gesturi, obiceiuri și istorii comune. Pentru ea, acel proverb a devenit un exemplu al faptului că traducătorul nu lucrează doar cu vocabularul, ci și cu felul în care o comunitate își organizează lumea prin limbaj. Ea notează: „În acel moment, nu mai traduceam o propoziție, ci încercam să mut o formă de viață dintr-o limbă în alta.”

33. Care dintre opțiuni exprimă cel mai fidel scopul propoziției: „În acel moment, nu mai traduceam o propoziție, ci încercam să mut o formă de viață dintr-o limbă în alta”?

A. Pentru a arăta că traducerea corectă este imposibilă atunci când limbile aparțin unor culturi diferite.

B. Pentru a ilustra momentul în care autoarea înțelege că traducerea implică nu doar cuvinte, ci și contexte culturale și experiențe colective.

C. Pentru a sugera că proverbele trebuie lăsate întotdeauna netraduse, indiferent de scopul textului.

D. Pentru a demonstra că limbile minoritare sunt mai expresive decât limbile de circulație internațională.

E. Pentru a critica traducătorii care folosesc dicționare sau metode lingvistice formale.

34. Ce presupunere stă la baza afirmației autoarei că traducerea proverbului i-a schimbat perspectiva asupra limbajului?

A. Sensul unei expresii poate depinde de practicile și experiențele culturale ale comunității care o folosește.

B. Toate proverbele au un echivalent perfect într-o altă limbă dacă traducătorul este suficient de competent.

C. Limbile minoritare nu pot fi înțelese de persoanele care nu aparțin acelei comunități.

D. Traducerea literală este întotdeauna superioară traducerii adaptate cultural.

E. Discuțiile cu vorbitorii nativi sunt inutile atunci când există surse lexicale precise.

35. Ce concluzie poate fi trasă în legătură cu rolul culturii în traducere, conform perspectivei autoarei?

A. Cultura este un obstacol care trebuie eliminat pentru ca traducerea să fie obiectivă.

B. Traducerea presupune și interpretarea contextelor culturale, nu doar identificarea unor echivalențe lexicale.

C. Traducătorii ar trebui să evite textele care conțin expresii tradiționale sau proverbe.

D. Sensul unei expresii este determinat exclusiv de structura gramaticală a limbii.

E. O traducere este valoroasă doar dacă păstrează exact ordinea cuvintelor din textul inițial.

Barem de răspuns

Item	Răspuns	Item	Răspuns	Item	Răspuns
1	A	13	C	25	A
2	C	14	B	26	B
3	C	15	C	27	B
4	A	16	C	28	D
5	C	17	E	29	D
6	C	18	D	30	A
7	B	19	C	31	B
8	B	20	C	32	C
9	B	21	B	33	B
10	C	22	C	34	A
11	C	23	A	35	B
12	C	24	D		

Notă: itemul 11 este o capcană de inferență - reziduurile standardizate nu permit concluzii despre prevalențe absolute.

Setul 1 - Rezolvări

1. Răspuns corect: A

Calculăm proporția de risc ridicat din totalul fiecărei surse: $UPU = 138/240 = 57,5\%$; ambulatoriu = $40/240 = 16,7\%$; medic de familie = $33/180 = 18,3\%$; auto-prezentare = $90/240 = 37,5\%$. Cea mai mare proporție este la UPU.

2. Răspuns corect: C

În auto-prezentare sunt 96 cazuri moderate. 15% din 96 = 14,4 cazuri reclassificate. Riscul ridicat devine $90 + 14,4 = 104,4$. Totalul rămâne 240, deci $104,4/240 = 43,5\%$.

3. Răspuns corect: C

Total risc ridicat = $138 + 40 + 33 + 90 = 301$. Total eșantion = $240 + 240 + 180 + 240 = 900$. Ponderea = $301/900 \times 100 = 33,4\%$.

4. Răspuns corect: A

Mutăm 20 cazuri ridicate din UPU la auto-prezentare. UPU devine $118/220 = 53,6\%$. Auto-prezentarea devine $110/260 = 42,3\%$. Celelalte rămân mai jos, deci UPU rămâne cea mai mare proporție.

Setul 2 - Rezolvări

5. Răspuns corect: C

Ameliorare depresie = $(31 - 18)/31 \times 100 = 41,9\%$. Ameliorare anxietate = $(29 - 20)/29 \times 100 = 31,0\%$. Diferența = $41,9 - 31,0 = 10,9$ puncte procentuale.

6. Răspuns corect: C

Funcționarea crește astfel: $44 \rightarrow 48 = +4$, $48 \rightarrow 52 = +4$, $52 \rightarrow 57 = +5$, $57 \rightarrow 61 = +4$. Cea mai mare creștere absolută este în intervalul 4-8 săptămâni.

Setul 3 - Rezolvări

7. Răspuns corect: B

Căutăm valoarea pozitivă maximă din hartă. Cele mai mari valori sunt 2,6, 2,7 și 2,9. Maximul este 2,9 la Anxietate - panică.

8. Răspuns corect: B

Numărăm pe rând diagnosticele cu cel puțin două celule ≥ 2 . Depresia are 2,6 și 2,2. Tulburarea de personalitate are 2,5 și 2,7. Celelalte au cel mult o celulă ≥ 2 . Total = 2 diagnostice.

9. Răspuns corect: B

Coloana ideatie suicidară are valorile 2,2; -0,6; 1,5; 1,8; 2,5. Media = $7,4/5 = 1,48$. Abaterile absolute sunt: 0,72; 2,08; 0,02; 0,32; 1,02. Cea mai mare abatere este la anxietate.

10. Răspuns corect: C

Inițial sunt 5 celule cu reziduu ≥ 2 : 2,6; 2,2; 2,9; 2,5; 2,7. Dacă 2,9 devine 2,1, rămâne tot peste pragul de 2. Numărul de semnale rămâne 5.

11. Răspuns corect: C

Reziduurile standardizate arată supra-reprezentare față de așteptare, nu prevalențe absolute. Putem spune că panica e supra-reprezentată în anxietate, dar nu că are prevalența absolută cea mai mare.

Setul 4 - Rezolvări

12. Răspuns corect: C

Total reveniri UPU = 74. Total pacienți = 320. Rata = $74/320 \times 100 = 23,1\%$.

13. Răspuns corect: C

Dintre cei 74 care revin la UPU, 18 provin din spitalizare de urgență. Proportia = $18/74 \times 100 = 24,3\%$.

14. Răspuns corect: B

Rata de stabilitate: ambulatoriu = $72/120 = 60,0\%$; spitalizare voluntară = $80/110 = 72,7\%$; spitalizare de urgență = $54/90 = 60,0\%$. Cea mai mare este spitalizarea voluntară.

15. Răspuns corect: C

Din ambulatoriu sunt 12 pierduți/transferăți. Analiza conservatoare îi adaugă la reveniri: $74 + 12 = 86$. Noua rată = $86/320 \times 100 = 26,9\%$.

16. Răspuns corect: C

Riscul de revenire ambulatoriu = $36/120 = 0,30$. Riscul de revenire după spitalizare voluntară = $20/110 = 0,182$. Riscul relativ = $0,30/0,182 = 1,65$.

Setul 5 - Rezolvări

17. Răspuns corect: E

Magnitudinea efectului înseamnă valoarea absolută a estimării punctuale. Efectele sunt 0,42; 0,35; 0,18; 0,22; 0,50; 0,55. Cea mai mare magnitudine este 0,55 pentru EMDR trauma.

18. Răspuns corect: D

Lățimea intervalului = limita superioară - limita inferioară. Psihoeducație: $-0,13 - (-0,31) = 0,18$, mai îngust decât CBT/DBT 0,46, mindfulness 0,42, familială 0,60 și EMDR 0,74.

19. Răspuns corect: C

Un interval care include 0 nu este semnificativ statistic. Mindfulness are intervalul $[-0,39; 0,03]$, deci include 0.

20. Răspuns corect: C

Excludem mindfulness și calculăm media efectelor semnificative: $(-0,42 - 0,35 - 0,22 - 0,50 - 0,55)/5 = -2,04/5 = -0,408$, adică aproximativ -0,41.

21. Răspuns corect: B

Criteriul cere efect punctual $\leq -0,40$ și interval care nu include 0. Intră CBT scurt (-0,42), intervenție familială (-0,50) și EMDR trauma (-0,55). Total = 3 intervenții.

Setul 6 - Rezolvări

22. Răspuns corect: C

Textul definește memoria de lucru ca menținere și manipulare temporară a informației. Cele două componente prezentate sunt stocarea temporară și actualizarea, deci răspunsul corect este cel care include atât menținerea, cât și modificarea activă.

23. Răspuns corect: A

Argumentul despre rețele neuronale multiple se bazează pe implicarea unor regiuni diferite. Dacă imagistica nu ar identifica activări diferite între cortexul prefrontal și cel parietal, argumentul ar fi slăbit direct.

24. Răspuns corect: D

Ideea circuitelor distincte pentru stocare și actualizare ar fi pusă sub semnul întrebării dacă aceleași regiuni s-ar activa similar în ambele tipuri de sarcini.

25. Răspuns corect: A

Textul descrie tensiunea dintre idealul educațional al gândirii critice și mediul digital care favorizează rapiditatea, fragmentarea și confirmarea preferințelor existente.

26. Răspuns corect: B

Autorul nu respinge tehnologia, ci susține că efectele ei depind de integrarea pedagogică. De aceea poziția cea mai fidelă este că tehnologia este educațional neutră în sine.

27. Răspuns corect: B

Platformele online sunt folosite ca exemplu al unui mediu care poate încuraja reacții rapide și conținut fragmentar, limitând reflecția critică dacă nu este mediat educațional.

28. Răspuns corect: D

Poziția autorului presupune că evaluarea și interpretarea informației pot fi formate prin educație; altfel, apelul la practici educaționale adecvate nu ar avea sens.

29. Răspuns corect: D

Întrebarea cere afirmația care susține cel mai slab rolul factorilor emoționali. Memoria semantică drept informație generală despre lume nu privește direct emoțiile sau reconstrucția amintirilor.

30. Răspuns corect: A

Textul separă încrederea subiectivă de acuratețea efectivă. Premisa necesară este că sentimentul de certitudine nu garantează corectitudinea amintirii.

31. Răspuns corect: B

Contraexemplul cere o situație în care informațiile ulterioare nu modifică amintirea. Păstrarea aceleiași descrieri în ciuda versiunilor diferite primite de la alții contrazice ideea modificării.

32. Răspuns corect: C

Dacă oamenii sunt convingeți că își amintesc exact, dar relațiile lor se schimbă, rezultă că încrederea într-o amintire nu garantează stabilitatea sau acuratețea acesteia.

33. Răspuns corect: B

Propoziția citată marchează momentul în care traducerea este înțeleasă ca transfer de contexte culturale și experiențe colective, nu doar ca înlocuire de cuvinte.

34. Răspuns corect: A

Afirmația autoarei presupune că sensul expresiei depinde de practicile și experiențele culturale ale comunității. Fără această premisă, schimbarea perspectivei asupra limbajului nu ar fi justificată.

35. Răspuns corect: B

Conform textului, cultura nu este eliminată din traducere, ci interpretată. Traducerea presupune contexte culturale, nu doar echivalențe lexicale.